

Hướng Đạo và Chính trị

Nói rằng HĐ chủ trương không làm chính trị cũng đúng mà cũng sai:

Đúng, bởi Phong trào là một đoàn thể giáo dục chứ không phải là một Đảng phái chính trị có can dự trực tiếp đến vấn đề quyền bính và cai trị. Có chăng Phong trào trang bị cho mỗi HDS những hành trang tối thiểu để mỗi người tự chọn cho mình một con đường dẫn thân sau này, kể cả dẫn thân trong lãnh vực chính trị hiểu theo nghĩa hẹp. Nhưng sai bởi không ai có thể vô tư trong lãnh vực giáo dục, đã nói là giáo dục tức là nói đến chọn lựa: chọn lựa cái tốt bỏ cái xấu, chọn cái hướng đích cao và bỏ cái tầm thường, chọn phục vụ giúp ích người khác và bỏ cái chà đạp, đè nén người khác v.v... Chính sự chọn lựa phải có này đã tự định rõ khuynh hướng chính trị của HĐ. Đã nói tới giáo dục là nói tới con người, mà con người tất nhiên là con người trong xã hội, nên chi khi gánh vác lấy vai trò giáo dục cá nhân tức là một phần nào đó gánh vác vai trò giáo dục xã hội. Giáo dục xã hội cần phải hiểu rộng hơn là một bổn phận của Phong trào.

Khi một chế độ, một tập đoàn chính trị đang hà khắc, bóc lột, kèm kẹp cả một dân tộc, thì người HĐ hơn ai hết phải đem hết ý thức mình, đem hết khả năng mình để một đảng chống lại mọi hình thức bất công, chà đạp, vô nhân và vô luân của chế độ đó nhằm giúp ích, bảo vệ quyền sống của mình và của người khác, một đảng phải vạch rõ những “ đối tượng giáo dục “ của mình là các em biết ý thức những quyền lợi và bổn phận của mình mà chọn lựa cộng tác hay bất cộng tác sau này.

Điều tôi muốn nhấn mạnh ở đây là phải phân biệt cho rõ việc làm CÔNG TÁC GIÁO DỤC CHÍNH TRỊ và CHỦ TRƯỞNG LÀM CHÍNH TRỊ. Chính ở sự phân biệt này mà ta định rõ được chỗ đứng của chính trị trong đời sống HĐ.

GIÁO DỤC CHÍNH TRỊ chỉ là một phần trong toàn bộ chương trình giáo dục mà phong trào đề nghị. Khi đi sinh hoạt HĐ không phải lúc nào các em cũng phải “ học tập chính trị “ như kiểu cộng sản thường làm, trái lại các em học chơi, học hát, học mạo hiểm, rèn luyện sức khỏe, tính khí... khác với một đảng phái hay đoàn thể có CHỦ TRƯỞNG CHÍNH TRỊ, họ dồn hết mọi nỗ lực, thời giờ, nhân sự vào những “ công tác chính trị “ như in truyền đơn, xuống đường, mít tinh

LỜI KẾT:

Dù hiểu theo nghĩa rộng hay hẹp thì những hoạt động giáo dục của HĐ trong hoàn cảnh hiện tại đều mang tính cách chính trị như tất cả mọi hoạt động. Theo thiển kiến tôi nghĩ chúng ta không có gì phải mặc cảm về hai chữ đó. Nếu dưới chế độ cộng sản, chính trị là một thứ bầy sập, một thứ gì đáng ghê tởm phải tránh né bởi nếu không sẽ mang họa vào thân, thì tại sao khi đang sống trong những nơi tự do lại phải sợ sệt tránh né? Nếu nói chính trị là những lật lọng, tráo trở, gian

manh...như kiểu cộng sản đang làm thì chắc chắn ta không tìm thấy thứ chính trị đó trong HĐ. Nhưng nếu hiểu chính trị là bốn phận đóng góp để xây dựng xã hội (nghĩa rộng) hoặc là từ chối đồng lõa với một chế độ phi nhân, là tranh đấu để cứu lấy mạng sống của hàng triệu người đang bên bờ vực thẳm...thì tại sao ta trốn tránh, mặc cảm?

Cho những người chỉ trích HĐ không có lập trường chính trị, tôi xin hỏi lại có nhất thiết phải hoạt động theo kiểu này, kiểu kia mới được gọi là có lập trường?
– Hãy nhìn vào công tác giáo dục của HĐ!

Cho những người chỉ trích tại sao trong HĐ có chính trị? Tôi xin trả lời vì đó là một quyền cơ bản và một bốn phận...

Cho những người chủ trương “ phi chính trị “ trong mọi hoạt động HĐ. Tôi xin trả lời: Đã chấp nhận làm công tác giáo dục là phải chấp nhận một sự lựa chọn.

Cho những người chủ trương phải biến HĐ thành một đoàn thể chính trị, tôi xin trả lời: chính trị chỉ là một trong mọi khía cạnh giáo dục mà phong trào đề nghị.

Tr. Nguyễn Xuyên

(Bỉ, Hè 87)